

9. (1) Kas otsus (EL) 2016/1250⁽⁴⁾ (edaspidi „Privacy Shieldi otsus“) kujutab endast üldkehtivat, liikmesriikide andmekaitseasutustele ja kohtutele direktiivi artikli 25 lõike 6 tähenduses siduvat järeldust, et USA tagab oma riigisisese õiguse või võetud rahvusvaheliste kohustuste kaudu kaitse piisava taseme direktiivi artikli 25 lõike 2 mõistes?
- (2) Kui ta seda ei taga: kuidas on Privacy Shieldi otsus, kui üldse, asjakohane hinnangu andmisel USAsse tüüptingimuste otsuse kohaselt edastatud andmete suhtes võetud kaitsemeetmete piisavuse kohta?
10. Kui võtta arvesse High Courti (kõrge kohus, Iirimaa) järeldusi seoses USA õigusega, siis kas Privacy Shieldi otsuse III lisasse kuuluva A lisa kohaselt andmekaitseraamistiku Privacy Shield ombudsmani määramine koostöös USAs kehtiva korraga tagab selle, et USA võimaldab andmesubjektidele, kelle isikuandmeid tüüptingimuste otsuse kohaselt USAsse edastatakse, harta artiklile 47 vastava õiguskaitsevahendi?
11. Kas tüüptingimuste otsus rikub harta artikleid 7, 8 ja/või 47?

- ⁽¹⁾ Komisjoni 5. veebruari 2010. aasta otsus kolmandates riikides asuvatele volitatud töötajatele isikuandmete edastamise lepingu tüüptingimuste kohta nõukogu ja Euroopa Parlamendi direktiivi 95/46/EÜ alusel (ELT 2010, L 39, lk 5).
- ⁽²⁾ Komisjoni 12. juuli 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/1250 isikuandmete kaitse piisavuse kohta ELi–USA andmekaitseraamistiku Privacy Shield vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ (ELT 2016, L 344, lk 100).
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 1995, L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 355).
- ⁽⁴⁾ Komisjoni 12. juuli 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/1250 isikuandmete kaitse piisavuse kohta ELi–USA andmekaitseraamistiku Privacy Shield vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ (ELT 2016, L 207, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Ühendkuningriik) 14. mail 2018 – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs versus
The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge**

(Kohtuasi C-316/18)

(2018/C 249/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Vastustajad: The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

Eelotsuse küsimused

1. Kas käibemaksust vabastatud tehinguid tuleb eristada mittemaksustatavatest tehingutest, kui otsustamisel on küsimus, kas niisugustelt tehingutelt makstava käibemaksu saab maha arvata?

2. Kas juhul, kui haldustasusid on makstud ainult mittemaksumatava investeerimistegevuse eest, on siiski võimalik seostada need kulud nende investeeringute tulemusel tekkinud investeerimistulust rahastatava majandustegevusega nii, et on võimalik käibemaksu maha arvata, lähtudes käibemaksu mahaarvamise õigust andva tarneahelas järgneva majandustegevuse laadist ja ulatusest? Mil määral on asjakohane kaaluda, mis eesmärgil tekkinud tulu kasutatakse?
3. Kas ettevõtte kapitali hankimisega seoses makstavat käibemaksu tuleb eristada käibemaksust, millel on omaenda tuluvoog, eraldi nendest tuluvoogudest, mis tulenevad ettevõtte järgnevast majandustegevusest?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (Iirimaa) 17. mail 2018 – Hampshire County Council versus C.E., N.E.

(Kohtuasi C-325/18)

(2018/C 249/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Hampshire County Council

Vastustajad: C.E., N.E.

Eelotsuse küsimused

1. Kui väidetakse, et vanemad ja/või teised pereliikmed on lapsed nende alalise elukoha riigist ebaseaduslikult ära viinud, rikkudes selle riigi ametiasutuse taotlusel tehtud kohtumäärust, siis kas sellel ametiasutusel on õigus taotleda, et mis tahes kohtumäärus, mille kohaselt tuleb lapsed sellesse riiki tagasi tuua, pööratakse nõukogu määruse (EÜ) nr 2201/2003⁽¹⁾ III peatüki sätete alusel teise liikmesriigi kohtutes täitmisele või oleks sel juhul tegemist õigusvastase kõrvalehoidmisega selle määruse artiklist 11 ja 1980. aasta Haagi konventsioonist või kujutaks see endast muul moel õiguste või õigusnormide rikkumist asjasse puutuva asutuse poolt?
2. Kas asjas, milles käsitletakse nõukogu määruse (EÜ) nr 2201/2003 sätteid täitmise kohta, on kohtul pädevus pikendada artikli 33 lõikes 5 ette nähtud tähtaega olukorras, kus sisuliselt on tegemist *de minimis* hilinemisega ja muidu oleks tähtaega pikendatud liikmesriigi menetlusnormide alusel?
3. Ilma et see piiraks teist küsimust: kas olukorras, kus välisriigi ametiasutus viib vaidluse esemeks olevad lapsed nõukogu määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 31 alusel *ex parte* tehtud täitmismääruse alusel liikmesriigi territooriumilt välja enne seda, kui see määrus on vanematele kätte toimetatud, võttes neilt seeläbi võimaluse taotleda sellise määruse täitmise peatamist edasikaebemenetluse ajal, riivab selline toimimine vanematele EIÖK artiklis 6 või harta artiklis 47 ette nähtud õiguste olemust, nii et (selle määruse artikli 33 lõikes 5 ette nähtud) tähtaega tuleks pikendada?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT 2003, L 338, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 243).